10.11.2014 г. / 18:39:54

Вяра

СЛАВА НА ТИЯ, КОИТО НЕ ДАДОХА ВЯРАТА СИ И СПАСИХА БЪЛГАРИЯ

Будители започват поредица от статии в които ще припомнят паметта на тези, които запазиха нашата вяра и българското име. Вечна им памет!

Житие и страдание на св. великомъченица Злата Мъгленска

... Един от тамошните турци, виждайки нейната преголяма хубост, уязви се в сърцето си от сатанинска страст към нея и дебнеше да намери сгодно време, за да осъществи злото, което замисляше. И ето - един ден, когато Злата излезе с някои жени вън от селото да събира дърва, разбра това онзи агарянин, сговори се с други турци, отиде там, хвана я и я отвлече у дома си. И най-напред започна да подмамва светицата с много обещания и клетви, като се стараеше да разколебае волята й и да я обърне към своята вяра. Заричаше й се, че ако тя се потурчи, ще я вземе за своя жена. Сетне започна да я заплашва, че ако не се вслуша в думите му, ще я подложи на големи мъчения. Но Злата - наистина златна по име и на дело, макар внезапно попаднала в беда, като слушаше това, никак не се побоя, но призова в ума си на помощ името Христово и с голямо мъжество и дръзновение отговори:

> "**Аз вярвам в моя Господ Иисус Христос и на Него се покланям. Само Той е мой Жених и няма да се отрека от Него никога, дори хиляди страдания да ми причините и да раздробите тялото ми на късове.**"

... Турците повикаха родителите и сестрите на мъчениците и със страшни заплахи им заповядаха да склонят дъщеря си да се потурчи. Ако ли не сторят това, зарекоха се, че нея ще убият, а тях жестоко ще мъчат и ограбят... Като дойдоха при мъчениците родителите и сестрите й плачейки нареждаха:

> "Пресладка дъще, смили се над самата себе си и над нас - твоите родители и сестри, защото заради теб всички ни заплашва гибел! Отречи се от Христа поне привидно, за да избавиш и себе си и нас, а Христос е милостив и ще ти прости този грях, сторен по принуда и насилие."

Тук нека всеки от нас размисли колко силна и трудна беше борбата, която дяволът повдигна, за да разколебае мъчениците. Но дерзайте, възлюбени! Силата Христова победи и в тази борба и разруши дяволските козни. Защото разумната и крепкодушна Злата, сърцето на която гореше от любов към Христа, се издигна над плътта и кръвта, над законите и пределите на естеството. И като се обърна към своите родители и сестри, тя изрече тези достойни за удивление премъдри слова:

- **Вие, които ме принуждавате да се отрека от Христа - Истинския Бог, не сте вече мои родители и мои сестри. Вместо вас Баща ще ми бъде моят Господ Иисус Христос, майка - Пресветата Владичица Богородица, а сестри и братя - всички светии.**

О, великодушно мъжество! О, истинска любов към Бога! О, мъдър разум, достоен за небесни похвали! Наистина, братя, изпълни се над светата словото на божествения Давид: "***Баща ми и майка ми ме оставиха, но Господ ще ме приеме.***" (Пс. 26: 10)!

Когато друговерците и най-вече онзи зъл похитител на девицата видяха, че усилията им бяха напразни, и че не можаха да отвърнат Злата от Христовата вяра нито с хитростите, нито с другите средства, които бяха употребили, оставиха накрая ласките и думите настрана и започнаха да мъчат светицата. **Най-напред цели три месеца всеки ден я биеха с тояги, после деряха ремъци от кожата й и ги оставяха да висят пред очите й, та дано се уплаши, като ги гледа. Кръвта подобно на река се лееше от девическото тяло на мъченицата и обагряше земята около нея. И накрая с нажежен ръжен пробиха главата й - от едното ухо до другото, така че дим излезе от носа и устата й.**

Христовата мъченица понасяше тези най-страшни мъчения, които биха сломили и най-крепките мъже, но тя търпеше всичко с голямо мъжество, укрепявана от силата на Кръста и от своята сърдечна любов към Христа, защото както казва Св. Симеон Метафраст: "душа, свързана с връзките на любовта към Бога, смята страданията за нищо, но сред скърбите се наслаждава и сред злостраданията разцъфтява".

... **А онези свирепи и жестокосърдечни, или по-добре да кажем, по-свирепи и от зверовете хора, не се наситиха на всички мъчения, на които подложиха светицата, но се чудеха как е останала жива и не е умряла. О, какво ли не прави злото! Не търпейки да бъдат победени от едно момиче, те толкова се ожесточиха и разяриха, че окачиха Христовата агница на една дива круша и се нахвърлиха върху нея с ножовете си, режейки на късове светото тяло на девицата.**

Така прекрасната Злата, изпитана и блеснала като злато,

очистено в горнилото на мъченията, предаде светата си душа в ръцете на своя безсмъртен Жених и прие двойния венец на девството и мъченичеството. **Сега тя ликува и се весели в небесните селения заедно с мъдрите деви и с всички удостоени с награда от Бога. Застанала отдясно на своя Небесен Жених Христа, тя царува заедно с Него във вечни векове.** А многострадалните девически мощи на мъченицата някои от християните тайно взеха и погребаха с почит и благоговение. **По нейните молитви и ние да бъдем удостоени с Царството небесно!**

(*денят й се чества на 26 X - 13 X по църковния календар*)

* Преведено от книгата "Неон мартирологион" на преп. Никодим Светогорец,

---

buditeli.info © 2017